

Văn bản: VIẾNG LĂNG BÁC
Viễn Phương

I. Đọc hiểu chú thích:

1. **Tác giả** : (1928 - 2005).

- Tên thật : Phan Thanh Viễn.

- Quê : An Giang

- Là một trong những cây bút có mặt sớm nhất của lực lượng văn nghệ giải phóng thời kì chống Mỹ cứu nước.

- Hồn thơ nhỏ nhẹ, đậm thắm, thơ mộng.

- Các tác phẩm chính: (Sgk).

2. **Tác phẩm.**

- Bài thơ được viết năm 1976, khi tác giả từ miền Nam ra viếng Bác.

-Thể thơ : 8 chữ

-Bố cục : 4 phần

II. Đọc –hiểu văn bản:

1. **Cảm xúc trước lăng Bác:**

Con ra thăm lăng Bác

-> Gần gũi, thân thương, kính trọng.

Đã thấy trong sương hàng tre bát ngát

Ôi! Hàng tre xanh xanh Việt Nam

Bão táp ma sa đứng thẳng hàng.

-> Từ láy, thành ngữ, biện pháp nhân hóa, ẩn dụ.

=> Biểu tượng cho con người, dân tộc Việt Nam kiên cường bất khuất vượt qua khó khăn gian khổ.

2. **Cảnh đoàn người vào lăng viếng Bác:**

Ngày ngày **mặt trời** đi qua trên lăng

Thấy một **mặt trời** trong lăng rất **đỏ**.

-> Hình ảnh thực và ẩn dụ sóng đôi, nhân hóa

=> Sự so sánh đó là một sáng tạo độc đáo của Viễn Phương. Vừa khẳng định sự vĩ đại của Bác Hồ vừa thể hiện tình cảm tôn kính của nhân dân ta với Người.

Ngày ngày dòng người đi trong thương nhớ

Kết **tràng hoa** dâng **bầy moi chín mùa xuân**.

-> Điệp từ, hình ảnh thực và hình ảnh ẩn dụ.

=> Tình cảm nhớ thương, tấm lòng thành kính của nhân dân ta đối với Bác.

3. **Cảm xúc trong lăng Bác:**

Bác nằm trong giấc ngủ bình yên

Giữa một **vàng trắng** sáng dịu hiền

-> Thủ pháp liên tưởng, tưởng tượng.

=> Ngợi ca vẻ đẹp trong nhân cách Chủ tịch Hồ Chí Minh.

Vẫn biết **trời xanh** là mãi mãi.

Mà sao nghe **nhói** ở trong tim.

-> “**trời xanh**” -> hình ảnh ẩn dụ.

“**nhói**” -> động từ mạnh.

=> Diễn tả nỗi đau đớn, xót xa, tiếc thương vô hạn của tác giả về sự ra đi của Người.

4. **Cảm xúc khi rời lăng Bác:**

Mai về miền Nam thương trào nước mắt.

-> Câu thơ như một tiếng khóc nghẹn ngào, thể hiện cảm xúc mãnh liệt và tình cảm lưu luyến của nhà thơ.

Muốn làm con chim hót quanh lăng Bác

Muốn làm đóa hoa tỏa hương đâu đây

Muốn làm cây tre trung hiếu chốn này.

-> Điệp ngữ, sự lặp lại hình ảnh hàng tre ở khổ 1.

⇒ Ước nguyện được hóa thân, được hòa nhập vào những cảnh vật bên lăng Bác.

⇒ Tình cảm kính yêu, niềm thương nhớ khôn nguôi, lòng trung hiếu son sắt của nhà thơ, của miền Nam và của cả dân tộc với Bác, thể hiện ơn nghĩa chân thành và sâu nặng đối với Bác.

III. Ghi nhớ: SGK/60